

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคธรรมสังคม

ด้วย นายทะเบียนพรรคการเมืองได้รับแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมืองชื่อ พรรคธรรมสังคม ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๑๘/๒๕๕๒ ตั้งแต่วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๒ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง ของพรรคธรรมสังคม ดังนี้

นโยบายพรรคธรรมสังคม พ.ศ. ๒๕๕๒

“พรรคธรรมสังคม” จัดตั้งขึ้นภายใต้แนวคิดและอุดมการณ์ทางการเมืองมุ่งสู่ความเป็นสถาบันทางการเมืองอันมั่นคง เพื่อสร้างความเจริญรุ่งเรืองให้แก่ประเทศไทย ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ยึดมั่นในระบบการเมือง การปกครองตามระบอบของประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตลอดจนจะยึดมั่นในการดำเนินกิจการทางการเมืองเพื่อผลประโยชน์ของประเทศไทย และประชาชนโดยรวมเป็นหลัก ดังนั้น จึงได้กำหนดนโยบายของการบริหาร ไว้ดังนี้

๑. นโยบายด้านการเมืองและการบริหารราชการแผ่นดิน

พรรคธรรมสังคมจะดำเนินการสร้างนักการเมืองอาชีพที่มีคุณธรรมควบคู่กับคุณภาพอันเป็นคุณสมบัติที่ดีของผู้อาสาเข้ามารับใช้ประชาชนให้มีอุดมการณ์มั่นคง มีความยุติธรรม เสียสละ เพื่อแผ่นดิน มีความจริงใจต่อประเทศไทยและประชาชน สร้างเวทีประชาธิปไตยในทุกภาคส่วนทางด้านความคิด รณรงค์ให้เลิก และปราบปรามยาเสพติดทุกชนิด แก้ไขความยากจน และส่งเสริมเกษตรกรรม โดยกู้ภัยแล้งเพื่อการพัฒนาด้านเกษตร ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในทางการเมือง กระจายอำนาจไปยังท้องถิ่น และชุมชน และส่งเสริมความสามัคคีของคนในชาติ โดยเน้นความสำคัญตามหลักการประชาธิปไตยให้เป็นการปกครองของประชาชนโดยประชาชน เพื่อประชาชนอย่างแท้จริง โดยมีแนวนโยบาย ดังนี้

๑.๑ บำบัดทุกข์ บำรุงสุข โดยจะดำเนินการรักษาความสงบ เรียบร้อยในสังคม เพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน โดยจะพยายามป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมให้ลดลงและรักษาความศักดิ์สิทธิ์ของกฎหมายอย่างเคร่งครัดและเป็นธรรม รวมตลอดถึงดำเนินมาตรการป้องกัน แก่ไขและขจัดไม่ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้อำนาจหน้าที่ไปในทางกดขี่ข่มเหงประชาชนที่จะปรับปรุงหน่วยงาน และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

๑.๒ ส่งเสริมการพัฒนาสถาบันทางการเมืองต่าง ๆ สร้างนักการเมืองอาชีพให้สอดคล้องกับการพัฒนาการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เพื่อมุ่งสู่ความเป็นสถาบันทางการเมืองของคนในชาติ นอกจากนี้ จะส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนทุกสาขาอาชีพมีส่วนร่วมทางการเมืองและมีโอกาสที่จะให้รัฐบาลรับรู้ถึงปัญหา และความต้องการของประชาชน

๑.๓ ผลักดันให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศอย่างยั่งยืน

๑.๔ จัดระบบการบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ให้มีขอบเขตอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบที่สอดคล้องแก่การพัฒนาประเทศ รวมทั้งให้มีระบบถ่วงดุล และตรวจสอบในแต่ละระดับ เพื่อให้การบริหารจัดการงบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

๑.๕ กระจายอำนาจให้องค์กรส่วนท้องถิ่นมีอำนาจตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้ รวมทั้งส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ และความต้องการที่แท้จริงของประชาชนในท้องถิ่น

๑.๖ พัฒนาระบบงานภาครัฐโดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพ ประสิทธิภาพ คุณธรรม และจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐควบคู่ไปกับการปรับปรุงรูปแบบ และวิธีการทำงาน ภายใต้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๑.๗ ส่งเสริมและพัฒนาระบบการกำหนดผลตอบแทน สวัสดิภาพและสวัสดิการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถดำรงชีวิตได้อย่างพอเพียง มีเกียรติและศักดิ์ศรี

๑.๘ ส่งเสริมให้เกิดการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐในทุกระดับ โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของประชาชน รวมทั้งจัดให้มีกลไกการติดตาม และรายงานผลการตรวจสอบไปยังผู้ร้องเรียนหรือสาธารณะ

๒. นโยบายด้านการป้องกันประเทศและความมั่นคง

เพื่อความมั่นคงของชาติ ต้องเริ่มจากความปลอดภัยของคนในชาติเป็นหลัก และป้องกันอริราชศัตรูจากภายนอก ดังนั้น กำลังพลป้องกันประเทศเป็นปัจจัยสำคัญในการรักษาเอกราชอธิปไตย และความมั่นคงปลอดภัยของชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ตลอดจนผลประโยชน์ของประเทศชาติ และมีส่วนในการพัฒนาประเทศร่วมกับประชาชนในชาติ ดังนั้น พรรคจึงกำหนดแนวนโยบายเป็นการป้องกันประเทศไว้ ดังนี้

๒.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนในการเสริมสร้างกำลังที่ใช้ในการป้องกันประเทศให้เข้มแข็ง และอยู่ในสภาพที่พร้อมจะป้องกันราชอาณาจักร ทั้งกำลังทหาร กำลังตำรวจ อาสารักษาดินแดน และราษฎรอาสาในรูปแบบต่าง ๆ

๒.๒ สนับสนุนการขยายกำลังป้องกันประเทศ เพื่อให้สามารถป้องกันอธิปไตย และรักษาความมั่นคงของประเทศควบคู่ไปกับการพัฒนาประเทศและการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย

๒.๓ ยึดมั่นในแนวทางเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนาเพื่อแก้ไขความไม่สงบภายในประเทศ

๒.๔ ส่งเสริมการสนับสนุนในการผลิตอาวุธยุทโธปกรณ์ขึ้นภายในประเทศ รวมทั้งพัฒนาวิธีการระบบและมาตรฐานอาวุธ บนมาตรฐานการพึ่งตนเองเป็นหลัก

๒.๕ สนับสนุน ส่งเสริมให้ทหารมีส่วนร่วมในการพัฒนาและบรรเทาภัยพิบัติของประเทศ รวมทั้งการช่วยเหลือประชาชนในด้านอื่น ๆ

๒.๖ ผลักดันให้เกิดความสามัคคีของคนในชาติและส่งเสริมให้เกิดกลไกระงับความขัดแย้งกันทางอุดมการณ์ทางการเมือง ภายใต้หลักประชาธิปไตยและสันติวิธี

๒.๗ ส่งเสริม สนับสนุนด้านสวัสดิการทหาร องค์กรทหารผ่านศึก ตลอดจนครอบครัวทหารให้ดีขึ้น เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่รับใช้ประเทศชาติและประชาชน

๒.๘ สนับสนุนให้ทหารมีส่วนร่วมร่วมกับส่วนราชการอื่น ๆ ดำเนินการฝึกอบรมประชาชน เพื่อให้มีส่วนร่วมในการรักษาความมั่นคงของประเทศ

๓. นโยบายด้านการต่างประเทศ

พรรคธรรมสังคมมีความตั้งใจอย่างยิ่งที่จะให้นโยบายต่างประเทศ สนองการรักษาและส่งเสริมผลประโยชน์ของชาติ ทั้งการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม พร้อมกับปรับนโยบายให้สอดคล้อง

กับสภาพการณ์ระหว่างประเทศเพื่อดำรงไว้ซึ่งเอกราช อธิปไตย บูรณภาพแห่งดินแดนการพิทักษ์ และส่งเสริมความมั่นคงปลอดภัยแห่งชาติ และผลประโยชน์ชาติเป็นสำคัญ พรรคธรรมสังคมจะดำเนินนโยบายต่างประเทศอย่างมีอิสระ ดังนี้

๓.๑ จะรักษาสีทธิและปฏิบัติตามพันธกรณีที่มีอยู่ตามสัญญาและข้อตกลงที่ทำไว้กับต่างประเทศ โดยยึดหลักแห่งความเสมอภาคและการถ้อยทีถ้อยปฏิบัติ

๓.๒ จะเคารพและส่งเสริม สนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามหลักการของกฎบัตรประชาชาติ และปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน

๓.๓ จะส่งเสริมสันติภาพและดำรงอยู่ร่วมกันโดยสันติระหว่างประเทศทั้งหลาย บนหลักการของการเคารพอเอกราชอธิปไตยบูรณภาพแห่งดินแดน ความเสมอภาค การไม่รุกราน ไม่แทรกแซงในกิจการภายในของกันและกัน และการแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งระหว่างประเทศ โดยสันติวิธี

๓.๔ สนับสนุนสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) ในการสร้างความร่วมมือ และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันระหว่างประเทศสมาชิก ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และจะส่งเสริมสัมพันธ์ไมตรีอย่างแน่นแฟ้น และให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่แก่บรรดาประเทศสมาชิกของสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ทั้งในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และความร่วมมือในทางการเมือง ตลอดจนแก้ไขปัญหหรือวิกฤติการณ์ที่กระทบกระเทือนต่อเสถียรภาพ และความมั่นคงของภูมิภาคส่วนนี้ของโลก อีกทั้งจะสนับสนุนมาตรการที่จะให้ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้บรรลุถึงการเป็นเขตสันติภาพ เสรีภาพและความเป็นกลาง

๓.๕ จะส่งเสริมสัมพันธ์ไมตรีอันดี ตลอดจนความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจการค้ากับทุกประเทศ โดยไม่คำนึงความแตกต่างในลัทธิการปกครองหรือระบบเศรษฐกิจและสังคม

๓.๖ จะหาทางส่งเสริมและปรับปรุงความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดี ตลอดจนความร่วมมือเพื่อประชาธิปไตยร่วมกันกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อประโยชน์แห่งสันติภาพ และเสถียรภาพในภูมิภาคนี้ อันจะยังให้เกิดสันติสุขร่วมกันกับประเทศเพื่อนบ้านทุกประเทศ

๓.๗ จะดำเนินการทางการเมืองและการทูตทั้งทางด้านประเทศไทยและสถานทูตไทยในต่างประเทศ อันเป็นการเกื้อกูลต่อการค้าของไทยกับต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อการขยาย

ตลาดการค้าสำหรับสินค้าของไทย ทั้งจะสนับสนุน ส่งเสริม ชักชวนให้มีการนำทุนจากต่างประเทศมาลงทุนประกอบกิจการภายในประเทศ โดยมีหลักประกันที่เป็นธรรม นอกจากนี้ จะร่วมมือกับประเทศกำลังพัฒนาอื่น ๆ เพื่อเสริมสร้างประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมระหว่างประเทศ

๓.๘ จะคุ้มครองคนไทย ประโยชน์ของคนไทยในต่างประเทศและประโยชน์ของชาติในสวนรวม ให้ได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมจากต่างประเทศ

๔. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

พรรคธรรมสังคมมีความตั้งใจที่จะให้ประชาชนมีความกินดี อยู่ดี จึงกำหนดเป้าหมายงานในการบริหารงานด้านเศรษฐกิจไว้ว่าจะยกระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ของประชาชนให้สูงขึ้น อีกทั้งให้มีความแตกต่างกันน้อยกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน จึงวางนโยบายและแนวทางในการบริหารเพื่อบรรลุเป้าหมายไว้ ดังต่อไปนี้

๔.๑ จะสนับสนุนปรับแผนพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้เป็นไปในทางที่ก่อให้เกิดการกระจายผลของการพัฒนาไปสู่ประชาชนส่วนใหญ่ โดยจัดสรรทรัพยากรเข้าใช้ เร่งรัดพัฒนาการผลิตทางการเกษตร และพัฒนาภาวะความเป็นอยู่ในชนบทอย่างเต็มที่ รวมทั้งจะใช้มาตรการทางการเงิน การคลัง ตลอดจนมาตรการส่งเสริมการลงทุนเข้าช่วยอุดหนุนให้เกิดงาน อาชีพแขนงต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับภาวะของพื้นที่แต่ละพื้นที่ทั่วทุกตำบลในทุกภาคของประเทศ และมีผลในทางกระจายรายได้ให้เป็นธรรม

๔.๒ สนับสนุนระบบเศรษฐกิจเสรี และขจัดการกระทำที่เป็นการผูกขาดให้หมดไป โดยจะคำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชนทั่วไป ซึ่งเป็นกลุ่มผู้บริโภคสำคัญ และขณะเดียวกันก็จะให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ผลิตและจำหน่ายด้วย

๔.๓ จะจัดให้มีแผนแม่บทเพื่อใช้ในการดำเนินงานเพิ่มปริมาณการส่งเสริมสินค้าออกไปขายนอกประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะมีผลกระตุ้นให้การผลิตทางการเกษตรและอุตสาหกรรม ตลอดจนบริการขยายตัวโดยรวดเร็ว

๔.๔ สนับสนุนปรับปรุงระบบการขนส่ง รวมทั้งสร้างอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการขนส่งภายในประเทศให้เกิดผลในการลดค่าใช้จ่ายในการขนถ่ายสินค้า ในการนี้จะมุ่งพัฒนาและขยายการขนส่งทางน้ำ และทางรถไฟให้เพิ่ม และมีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมทั้งมีผลในทางประหยัดการใช้น้ำมันด้วย สนับสนุนเร่งรัดพัฒนาการคมนาคมทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ ปรับปรุงแผนงาน

ให้มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และเหมาะสมกับนโยบายประหยัดการใช้น้ำมัน

๔.๕ สนับสนุนให้มีแผนงานด้านส่งเสริมการท่องเที่ยวที่สมบูรณ์ และเป็นผลให้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะสร้างงาน ทั้งด้านบริการ และอุตสาหกรรมในครัวเรือนให้ได้มากที่สุด และต้องเป็นแหล่งที่ก่อให้เกิดการรับเงินตราต่างประเทศสูง ในระดับที่ทัดเทียมกับรายรับเงินตราต่างประเทศ จากสินค้าขาออกชนิดหลัก เช่น ข้าว เป็นต้น

๔.๖ จะจัดให้มีแผนการใช้พลังงานขึ้นใหม่ ให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจ และการเงินของประเทศ โดยจะเน้นหนักด้านการประหยัด การหาพลังงานทดแทน และกรรมวิธีใช้พลังงานใหม่ทุกด้าน

๔.๗ จะขยายสวัสดิการให้กับประชาชนทั่วไป โดยจะเน้นช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยเป็นพิเศษ เพื่อให้ประชาชนที่มีรายได้น้อยสามารถดำรงชีพได้ดีขึ้น

๔.๘ จะปรับปรุงนโยบายบริหารการเงินและการคลังที่สร้างความคล่องตัว สามารถหมุนให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจในแนวต่าง ๆ

๕. นโยบายด้านสังคม

พรรคธรรมสังคมมีเจตนารมณ์ที่จะทำให้ประชาชนมีความสุข ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์ จะวางพื้นฐานการศึกษาให้เด็ก เยาวชน และประชาชน สามารถพัฒนาตนเองและสังคม โดยยึดมั่นในศาสนาธรรม คุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย รู้จักนำความรู้ ความสามารถทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีไปใช้ให้เกิดประโยชน์ เพื่อความร่วมมือเป็นสุขของสังคมไทยตลอดไป ดังนี้

๕.๑ จะดำเนินการกวาดล้างแหล่งผลิตยาเสพติด และจำหน่ายยาเสพติดให้โทษโดยเด็ดขาดจับพยาน ส่วนทางด้านผู้ติดยาเสพติดจะให้การบำบัดรักษา และตระหนักถึงภัยอันตรายอันเกิดจากยาเสพติด

๕.๒ กระบวนการยุติธรรม

๕.๒.๑ จะรักษาไว้ซึ่งความศักดิ์สิทธิ์ของกฎหมาย ผดุงความเป็นอิสระของผู้พิพากษาในการพิจารณาคดี

๕.๒.๒ จะสนับสนุนการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเพื่อให้ได้คคีความต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมาสู่การพิจารณาของศาลโดยรวดเร็ว

๕.๒.๓ สนับสนุนขยายการคุมความประพฤติที่กระทำผิดออกไปส่วนภูมิภาค เพื่อปกป้องคุ้มครอง และป้องกันสังคมจากอาชญากรรม และช่วยเหลือ ควบคุมและสอดส่องผู้กระทำ ความผิดที่ไม่ร้ายแรง ให้กลับตนเป็นพลเมืองดีของสังคมโดยไม่ถูกจำคุก

๕.๒.๔ สนับสนุนแก้ไข เพิ่มเติมกฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับให้สอดคล้อง กับภาวะสังคมในปัจจุบันเพื่อให้สามารถอำนวยความสะดวกและรักษาความสงบสุขของประชาชน

๖. นโยบายด้านการแพทย์และสาธารณสุข

พรรคธรรมสังคมสนับสนุนการปรับปรุงให้ประชาชนทั้งในชนบทและในเมืองให้ได้รับ บริการทางการแพทย์และสาธารณสุขอย่างเท่าเทียม สะดวก รวดเร็วยิ่งขึ้น และสนับสนุนจัดงบประมาณ สำหรับใช้ในกิจการสาธารณสุขให้มากขึ้น โดยมีแนวนโยบาย ดังนี้

๖.๑ เร่งรัดการดำเนินงานโครงการสาธารณสุขมูลฐานด้วยการจัดบริการให้ประชาชน ในระดับหมู่บ้าน และตำบลที่ยังมาได้รับการบริการดังกล่าว ให้มีโอภาสใช้บริการป้องกันโรค การส่งเสริมสุขภาพ และรักษาพยาบาลเบื้องต้น ทั้งนี้ จะให้การสงเคราะห์ผู้มีรายได้น้อย และผู้สูงอายุ ด้านการรักษาพยาบาลเป็นพิเศษ โดยจะประสานงาน และร่วมมือกับภาคเอกชนด้วย

๖.๒ สนับสนุน เร่งรัดการปรับปรุงขยายและก่อสร้างโรงพยาบาลระดับอำเภอ รวมทั้ง จัดตั้งสถานีอนามัยให้มีระบบ และเครือข่ายงานสาธารณสุขให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

๖.๓ ร่วมมือกับทบวงมหาวิทยาลัยในการเร่งรัดการผลิตแพทย์ พยาบาล ทันตแพทย์ เภสัชกร นักสาธารณสุข เจ้าหน้าที่เทคนิค และเจ้าหน้าที่ธุรการทางการแพทย์และสาธารณสุขให้มากขึ้น โดยเร็ว เพื่อให้พอเพียงกับการขยายบริการแพทย์และสาธารณสุขระดับท้องถิ่น ทั้งจะปรับปรุงคุณภาพ ของบุคลากรดังกล่าว ให้ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพในชนบท

๖.๔ สนับสนุนการดำเนินงานส่งเสริมสุขภาพ การวางแผนครอบครัวและขยายการฉีดวัคซีน ป้องกันโรคให้ประชาชนมากขึ้น รวมทั้งการแก้ไขปัญหาโภชนาการ และการสาธารณสุขโลก

๖.๕ ส่งเสริมเร่งรัดให้มีการวิจัยและพัฒนา เพื่อให้หน่วยงานของรัฐ และธุรกิจเอกชน สามารถผลิตครุภัณฑ์ เวชภัณฑ์ และวัสดุภัณฑ์ที่ใช้ในการแพทย์และสาธารณสุขให้มากยิ่งขึ้น รวมทั้ง

พนักวิธีการรักษาพยาบาลแบบนี้ให้กับระบบการรักษาพยาบาลในโครงการสาธารณสุขขั้นมูลฐาน เพื่อให้สามารถพึ่งตนเองได้ทั้งในยามปกติและยามฉุกเฉิน

๖.๖ สนับสนุนการปรับปรุงและดำเนินการด้านสุขภาพ โดยใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ใช้สื่อสารมวลชน และใช้วิธีการศึกษา ทั้งในและนอกระบบเพื่อให้ประชาชน โดยเน้นนักเรียน ชั้นประถมและมัธยม รู้จักปฏิบัติตนในการป้องกันโรค การส่งเสริมสุขภาพ และรักษาพยาบาลเบื้องต้น ด้วยตนเอง

๖.๗ ให้การสนับสนุน ส่งเสริมการออกกำลังกายและกีฬาเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพดี ตั้งแต่เยาว์วัย

๖.๘ ผลิตและส่งเสริมให้นักวิชาการทางการแพทย์และสาธารณสุขให้มีความสามารถสูง ที่จะแสวงหาวิทยาการใหม่ในประเทศและจากต่างประเทศ เพื่อใช้แก้ปัญหาการแพทย์และสาธารณสุข

๗. นโยบายด้านชุมชนเมือง สิ่งแวดล้อม และสาธารณสุขปโภค

๗.๑ ดำเนินการพัฒนาชุมชน เมือง และชนบทให้อยู่ในขนาดที่เหมาะสมสัมพันธ์กับการขยายบริการทางสังคม โดยคำนึงถึงความเหมาะสมในการใช้ และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ พลังงาน คุณภาพสิ่งแวดล้อม จารีตประเพณี และเอกลักษณ์ของท้องถิ่น

๗.๒ จัดบริการสังคมในเรื่องสาธารณสุขปโภค สาธารณูปโภค การจัดการฝึคหัดอาชีพ ที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย รายได้ปานกลาง ทั้งในเมืองและชนบท ให้มีลักษณะสมบูรณ์ในตัว เพื่อลดจำนวนผู้ว่างงาน ผู้ไม่มีอาชีพ เป็นต้น

๗.๓ จัดบริการสังคมด้านกีฬา สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สวนสาธารณะในเมือง และชุมชนต่าง ๆ รวมทั้งการขยายสวนอุทยาน อุทยานแห่งชาติ และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

๘. นโยบายด้านการศึกษา

พรรคธรรมสังคมมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาการศึกษาให้เป็นรากฐานการปกครองของประเทศในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การประกอบอาชีพ การพัฒนาชนบท การให้เยาวชนไทยเป็นผู้เฝืบพร้อมไปด้วยความรู้ ความคิด มีคุณธรรม จริยธรรมและพลานามัย สมบูรณ์ โดยมีแนวทาง ดังนี้

๘.๑ ส่งเสริมความรู้ให้ทั่วถึง โดยจัดให้มีการเรียนฟรีจนถึงระดับมัธยมปลายในโรงเรียนของรัฐบาล

๘.๒ ประสานงานการศึกษา ทั้งด้านนโยบายและการบริหารการศึกษาทุกระดับ โดยเฉพาะให้มีการประสานสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาทุกระดับ ตั้งแต่ประถมศึกษา มัธยมศึกษา การศึกษานอกโรงเรียน ถึงระดับอุดมศึกษา

๘.๓ ปรับปรุงการเรียน การสอน หลักสูตรเพื่อสร้างเยาวชนให้มีระเบียบ วินัย มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการประกอบอาชีพ มีความรับผิดชอบและตระหนักถึงหน้าที่ สืบตามวิถีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๘.๔ มอบอำนาจการจัดการศึกษาไปสู่ระดับปฏิบัติให้มากที่สุด และจะเปิดโอกาส ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม และเสนอแนะความต้องการในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับ สภาพที่เป็นจริง สามารถสนองตอบความต้องการของประชาชน ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ ของชุมชนและท้องถิ่น

๘.๕ ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ มาเพื่อขยายการศึกษา โดยเน้นการศึกษา ภาคบังคับ การศึกษานอกโรงเรียนให้ทั่วถึง เพื่อพัฒนาประชากรไทยให้มีคุณภาพ มีความสามารถในการประกอบอาชีพและกลับไปพัฒนาท้องถิ่นของตนเองได้ รวมทั้งให้มีสินเชื่อทางการศึกษาให้กับ เด็กที่มีความสามารถได้เรียนอย่างทั่วถึง

๘.๖ จะปรับปรุงวิธีการจัดการศึกษาให้เกิดความเสมอภาค และให้มีคุณภาพทัดเทียมกัน ทุกระดับ ไม่ว่าสถานศึกษานั้นจะอยู่ ณ ที่ใด ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความต้องการของท้องถิ่นเป็นสำคัญ

๘.๗ ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษามีประสิทธิภาพในการสอน การวิจัย การให้บริการ ทางวิชาการแก่ชุมชน และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

๘.๘ สนับสนุนอาชีวศึกษา โดยพัฒนารูปแบบ และจัดระบบการประสานงานของ สถาบันอาชีวศึกษาต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชน ให้สอดคล้องกับความต้องการของภาครัฐและเอกชน

๙. นโยบายด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน

พรรคธรรมสังคมสนับสนุนทั้งภาครัฐและเอกชนให้ร่วมกันระดมสรรพกำลังในการพัฒนาเด็ก และเยาวชนไทยให้มีคุณภาพดีขึ้น ทั้งทางกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์และสังคม ดังนโยบาย ต่อไปนี้

๕.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนให้การอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวมีคุณภาพดียิ่งขึ้น โดยถือเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาเด็กและเยาวชน

๕.๒ ส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพทั้งทางกายและทางจิตใจ โดยเน้นการเจริญเติบโตของร่างกาย การป้องกันโรค และการป้องกันปัญหาสุขภาพจิตเป็นหลัก

๕.๓ เร่งรัดสร้างค่านิยม โดยเน้นทางด้านจริยธรรม และศาสนธรรมให้มีวินัย ความซื่อสัตย์ ความอดทน ความขยัน หมั่นเพียร รู้จักประหยัด รู้จักตนเอง และรู้จักอยู่ร่วมกับผู้อื่นด้วยความสมานฉันท์

๕.๔ ส่งเสริม พัฒนาการด้านสติปัญญา การแสวงหาความรู้ และการใช้เหตุผลในทางริเริ่มสร้างสรรค์ที่มีประสพการณ์อันเหมาะสมกับวัย

๕.๕ ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนพัฒนาได้อย่างเต็มที่ตามสภาพ และความแตกต่างระหว่างบุคคล สงเคราะห์ และบำบัดรักษาเด็กที่มีปัญหาเฉพาะทั้งทางกาย สมอ และอารมณ์ รวมทั้งให้ความคุ้มครองเด็ก เยาวชนที่ทำงาน

๕.๖ ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์แก่ตนเองและสังคม

๑๐. นโยบายด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม

๑๐.๑ สนับสนุนเสรีภาพในการนับถือศาสนา ส่งเสริมขันติธรรมและความสมานฉันท์ระหว่างผู้นับถือศาสนาต่างกัน เพื่อผลในการฟื้นฟูศีลธรรม จริยธรรมของชนในชาติ

๑๐.๒ รักษาและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมไทย ให้มีเอกลักษณ์สูง เค้นและป้องกันไม่ให้ศิลปวัฒนธรรมของชาติอื่นเผยแพร่เข้ามาในประเทศทำลายศิลปวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์อันดีงามของชาติ รวมทั้งการปราบปรามกิจกรรมอันทำลาย และขัดต่อศีลธรรม จรรยาและชื่อเสียง

๑๐.๓ อนุรักษ์ศิลปกรรมโบราณสถาน และปูชนียสถานอันเป็นที่สักการะยึดเหนี่ยวทางจิตใจของประชาชน

๑๐.๔ ส่งเสริมให้ประชาชนประพฤติปฏิบัติตามครรลองของศีลธรรม จริยธรรมเป็นพิเศษ โดยกวาดล้างความประพฤติของข้าราชการให้เป็นที่นับถือ ศรัทธา และเป็นตัวอย่างที่ดีของประชาชน

๑๑. นโยบายด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี พลังงานและทรัพยากร

๑๑.๑ ส่งเสริมการวิจัยและการให้บริการทางด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีเป็นหลักในการสนับสนุนงานพัฒนาด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม เพื่อความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

๑๑.๒ วางแผนการทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีในการนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาประเทศ โดยคำนึงถึงสถานะของสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ

๑๑.๓ ส่งเสริมการเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการที่จะนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี จากในประเทศและจากต่างประเทศให้เหมาะสม เพื่อใช้ประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม

๑๑.๔ ส่งเสริมการสำรวจวิจัย และพัฒนาการนำพลังงานทุกรูปแบบภายในประเทศมาใช้เป็นประโยชน์โดยเร็ว เพื่อลดการใช้น้ำมันที่ต้องซื้อจากต่างประเทศ

๑๑.๕ ประสานงานด้านพลังงาน เพื่อให้การบริหารงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีการประสานงานอย่างต่อเนื่อง และให้เป็นไปในเป้าหมายแนวทางเดียวกันอย่างใกล้ชิด

๑๑.๖ ควบคุมการจัดหา การผลิต การใช้พลังงานให้เป็นไปโดยประหยัดและได้ประโยชน์สูงสุดต่อส่วนรวม เพื่อให้มีพลังงานใช้อย่างพอเพียงเหมาะสมกับสภาพการณ์ ทั้งในยามปกติและยามฉุกเฉิน

๑๑.๗ อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ โดยจัดให้มีการใช้และฟื้นฟูทรัพยากรเหล่านี้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและเป็นธรรมในสังคม

๑๑.๘ ส่งเสริมและผลักดันให้มีการใช้พลังงานทดแทนที่ได้จากผลผลิตของเกษตรกร

ข้อบังคับพรรคธรรมสังคม พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อบังคับพรรคธรรมสังคม พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยที่ประชุมคณะผู้จัดตั้งพรรคธรรมสังคม เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๒ ได้มีมติเป็นเอกฉันท์กำหนดข้อบังคับพรรคฉบับนี้ เพื่อเป็นแนวทางและหลักเกณฑ์ในการบริหารพรรค และการดำเนินกิจการทางการเมืองของพรรคให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงกำหนดข้อบังคับพรรคไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคธรรมสังคม พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ ตั้งแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมืองเป็นต้นไป

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองที่ใช้ชื่อบังคับนี้เรียกว่า “พรรคธรรมสังคม” เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า “THE SOCIAL JUSTICE” ชื่อภาษาไทย “ธ.ส.” ชื่อภาษาอังกฤษ “S.J.”

ข้อ ๔ เครื่องหมายพรรคและความหมาย

(๑) พรรคธรรมสังคม ใช้เครื่องหมาย

(๒) โดยมีคำอธิบาย ดังนี้

ภาพดาบเป็นแกนกลางของตราซึ่ง หมายถึง ความแหลมคมในการแก้ปัญหาของประชาชน

ภาพตราซึ่ง หมายถึง ความยุติธรรม อยู่บนแผนที่ประเทศไทย เป็นภาพที่แสดงถึงความป็นนิติรัฐของประเทศไทย ปกครองบ้านเมืองด้วยความยุติธรรม

ภาพวงล้อธรรมจักรอยู่ล้อมรอบภาพตราซึ่งอยู่บนแผนที่ประเทศไทยนั้น เป็นภาพที่แสดงถึง ความยุติธรรม ความป็นธรรม โดยใช้หลักธรรมะเข้ามาเป็นแก่นในการปกครองประเทศไทย โดยหลักนิติรัฐ เพื่อให้เกิดความป็นธรรมขึ้นได้ในสังคม รวมแล้วคือ ธรรมสังคม

ข้อ ๕ สำนักงานใหญ่ ตั้งอยู่เลขที่ ๑๕๘๘/๑๔ หมู่บ้านกลางกรุง ถนนบางนา-ตราด แขวงบางนา เขตบางนา กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๖๐

ข้อ ๖ สาขาพรรคธรรมสังคม ที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้ง ณ ที่ใด ให้เรียกว่า พรรคธรรมสังคม สาขาตามท้องที่ตั้งนั้น

หมวด ๒

สมาชิกและสมาชิกภาพ

ข้อ ๗ บุคคลที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ มีสิทธิเข้าเป็นสมาชิกของพรรค

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด หรือผู้มีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติซึ่งได้สัญชาติไทยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก

(๓) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(๔) ไม่อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

(๕) ไม่ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๖) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๗) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

ข้อ ๘ การสมัครเป็นสมาชิกพรรค ให้ยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคด้วยตนเอง พร้อมด้วยเอกสารประกอบตามที่กฎหมายกำหนด ต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรค ณ สำนักงานใหญ่พรรค หรือต่อประธานสาขาพรรค ณ ที่ทำการสาขาพรรค และให้คำรับรองว่าตนมิได้เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น โดยมีสมาชิกพรรครับรองไม่น้อยกว่าสองคน

เมื่อนายทะเบียนสมาชิกพรรคได้รับใบสมัครแล้ว ให้เสนอคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณา พร้อมด้วยคำคัดค้าน (ถ้ามี) เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้รับสมาชิกแล้ว สมาชิกผู้นั้นมีสิทธิได้รับบัตรประจำตัวสมาชิกพรรคไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๙ การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกพรรค ต้องทำเป็นหนังสือ มีสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่าสองคนและต้องชี้แจงเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วย

คำคัดค้าน ให้ยื่นต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรคหรือนายทะเบียนสมาชิกสาขา แล้วแต่กรณี และให้สงวนคำคัดค้านนั้น ไว้เป็นความลับ

ข้อ ๑๐ ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกพรรค โดยจะมีคำคัดค้านหรือไม่ก็ตาม ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้นั้นทราบ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ถือว่าเป็นที่สุด

ข้อ ๑๑ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคสิ้นสุดลง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกพรรคตามข้อ ๗

- (๔) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกตามข้อ ๖๔ วรรคสอง
- (๕) พรรคการเมืองสิ้นสภาพความเป็นพรรคการเมือง เลิก หรือยุบไป
- (๖) เป็นสมาชิกของพรรคการเมืองในขณะเดียวกันเกินกว่าหนึ่งพรรคการเมือง

การลาออกจากสมาชิกพรรคตามวรรคหนึ่ง (๒) ให้ถือว่าสมบูรณ์ เมื่อได้ยื่นใบลาออกต่อ นายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง

การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามวรรคหนึ่ง (๔) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย มติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค และมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของ จำนวนกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติ ให้ลงคะแนนลับ แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พรรค มีมติคัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะ ตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญ วินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะ ตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพ สิ้นสุดลง นับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะ ตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นได้ ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย หรือจะคงสมาชิกภาพของพรรคเดิมต่อไปก็ได้

ข้อ ๑๒ ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมือง ต้องดำเนินการรับสมัครสมาชิกให้มีจำนวนไม่น้อยกว่าห้าพันคน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย สมาชิก ซึ่งมีที่อยู่ในแต่ละพรรคตามบัญชีรายชื่อภาค และจังหวัดที่นายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๓ สมาชิกพรรคมีสิทธิต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค
- (๒) มีสิทธิได้รับการคัดเลือกจากพรรคให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค

ในการเลือกตั้งทั้งปวงที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิ

(๓) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงาน หรือ คณะกรรมการสาขาพรรค กรรมการ หรืออนุกรรมการในคณะต่าง ๆ หรือกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนที่ปรึกษาพรรค

(๔) มีสิทธิอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นแต่ละกรณีไป

(๕) สมาชิกพรรคย่อมมีคุณสมบัติเด่น และมีคุณค่า ประกอบด้วย

(ก) เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและมีอุดมการณ์ต่อแนวทางของพรรค

(ข) เป็นผู้พร้อมที่จะเสียสละ และพากเพียรในการทำงานเพื่อพรรค และอุดมการณ์ของพรรคจนประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมายของพรรค

(ค) เป็นผู้ที่มีความรู้ มีอุดมการณ์อย่างแรงกล้า และยึดมั่นในแนวทางของพรรค ศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อเข้าร่วมในการขยายอุดมการณ์และแนวทางของพรรคสู่สาธารณชนต่อไป

(ง) เป็นผู้ที่ไม่มีปัญหาขัดแย้ง หรือข้อบกพร่อง จนได้รับการตำหนิจาก คณะกรรมการบริหารพรรคและ/หรือสมาชิกพรรคทั่วไป

ข้อ ๑๔ สมาชิกพรรคมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑๔.๑ ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรค และให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรคด้วยจิตสำนึกในอุดมคติของพรรคในฐานะเป็นเจ้าของพรรคร่วมกัน

๑๔.๒ สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกระดับ และให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจ และบริสุทธิ์ใจเพื่อความก้าวหน้าของพรรค

๑๔.๓ ปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับของพรรคอย่างเคร่งครัด ให้การสนับสนุนนโยบาย และมติของพรรคอย่างจริงจัง

๑๔.๔ ร่วมกิจกรรมทางการเมืองของพรรคด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถ

๑๔.๕ ไม่นินทาให้ร้ายหรือบ่อนทำลายต่อพรรค สมาชิกพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรค

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๕ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรคมี ดังนี้

(๑) พรรคจะดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อให้พรรคได้ก้าวไปสู่การมีบทบาททางการเมืองและเข้าสู่การบริหารประเทศตามนโยบายของพรรค เพื่อบรรลุเป้าหมายตามอุดมการณ์

(๒) พรรคจะจัดส่งเสริมสถานภาพของสมาชิกให้มีสมรรถภาพต่อการดำรงชีวิตของตนเองและครอบครัว และจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์เพื่อสมานสามัคคีระหว่างมวลสมาชิกทั่วประเทศ

(๓) พรรคจะให้สวัสดิการคุ้มครองจากอิทธิพล อำนาจมืด และส่งเสริมอาชีพให้กับมวลสมาชิก

(๔) พรรคจะให้ความสำคัญแก่มวลสมาชิกพรรคทุกท่านอย่างเต็มรูปแบบ โดยให้ถือว่าสมาชิกพรรคเป็นบุคคลสำคัญและเป็นองค์กรหลักของพรรค

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๑๖ เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไป อันจะส่งผลให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามวิถีทางระบบรัฐสภา เป็นที่ศรัทธา และเชื่อมั่นของปวงชนชาวไทย พรรคจึงได้กำหนดแนวทางการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป ดังต่อไปนี้

(๑) พรรคจะเตรียมบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อฝึกอบรมแก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป

(๒) พรรคจะรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม เพื่อกระตุ้นเตือนให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง เพื่อสิทธิประโยชน์ของพวกเขายิ่งขึ้น

(๓) พรรคจะส่งเสริมและสนับสนุนการรวมตัวกันในรูปแบบขององค์กรชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิ การจัดการ การดูแลสุขภาพทรัพยากรของท้องถิ่น ตลอดจนปลูกฝังสิทธิทางการเมืองที่พึงมี

(๔) พรรคจะส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มกันของสมาชิกในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจทางการเมืองร่วมกับบุคลากรของพรรคอย่างสม่ำเสมอ

(๕) พรรคจะเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง หรือการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง
อย่างต่อเนื่อง

(๖) พรรคจะส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปได้เข้าชม หรือเข้าฟัง
การอภิปราย หรือบรรยายทางการเมืองอย่างทั่วถึง

หมวด ๖

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๑๗ เพื่อสมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ร่วมกันสร้างพรรค
ให้เป็นพรรคการเมืองที่มีคุณภาพเป็นที่ศรัทธา และไว้วางใจของปวงชนชาวไทย จึงกำหนดวินัย
ดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ทุกระดับ
ต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรคและไม่ฝักใฝ่ต่อระเบียบ ข้อบังคับพรรค มติของคณะกรรมการบริหาร
พรรค รวมทั้งคำสั่งและประกาศของพรรคอย่างจริงจัง

(๒) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขา
พรรค ไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อบุคคลอื่นโดยขัดต่อกฎหมายของรัฐ

(๓) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ต้องไม่โจมตี
หรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกพรรคด้วยกัน หรือองค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอกในทางที่เสียหาย
และบ่อนทำลาย

(๔) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ต้องไม่
ปกปิดความผิดและไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดของสมาชิกพรรคที่ก่อให้เกิดความเสียหายของพรรค
ทั้งนี้ ต้องรีบแจ้งให้กรรมการบริหารพรรคได้รับทราบทันที

(๕) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ต้องไม่ฝ่าฝืน
กฎหมายของรัฐ หรือผิดศีลธรรมอันเป็นที่ครหาของบุคคล และวงการทั่วไป

(๖) ผู้ปฏิบัติงานของพรรคไม่พียงนำความลับของพรรคที่ได้มีมติไว้ไปเปิดเผยต่อ
บุคคลอื่น แม้จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคก็ตาม

(๗) ในการดำเนินงานในรัฐสภาสมาชิกจะต้องปฏิบัติ ตามมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

ข้อ ๑๘ เพื่อเป็นการส่งเสริมและจรรโลงระบบพรรคการเมืองและทำให้การเมืองมีคุณธรรม
สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ควรได้ยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณ
ทางการเมือง ดังต่อไปนี้

- (๑) มีความสำนึกในการเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์
- (๒) ประพฤติและดำรงชีพด้วยความมีคุณธรรมและอยู่ในกรอบแห่งกฎหมาย
- (๓) ต้องศึกษาและทำความเข้าใจในนโยบายและข้อบังคับของพรรค
- (๔) มีความกระตือรือร้นในการสร้างองค์กรพรรคให้เติบโตใหญ่ด้วยการเสียสละ
และให้ความรู้ ความเข้าใจของพรรคให้กับผู้อื่น
- (๕) มีจิตสำนึกและรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายจากพรรคอย่างจริงจัง
- (๖) ยอมรับการปรับปรุงตัวเอง เพื่อให้เกิดความสามัคคีและมีประสิทธิภาพ
ของพรรค
- (๗) มีจิตสำนึกในศักดิ์ศรี เกียรติยศ ชื่อเสียง และวัฒนธรรมของประเทศชาติ
และมีความรักชาติเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อสร้างความมั่นคงในเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง
ของประเทศ

หมวด ๗

คณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ข้อ ๑๙ ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเป็นคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งเป็นองค์กรหลัก
ในการบริหารพรรค จำนวนไม่น้อยกว่าแปดคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค
- (๓) เลขานุการพรรค
- (๔) รองเลขานุการพรรค
- (๕) เภรัญญิกพรรค
- (๖) นายทะเบียนสมาชิกพรรค
- (๗) โฆษกพรรค
- (๘) กรรมการบริหารอื่น

ข้อ ๒๐ การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่พรรค โดยการลงคะแนนลับ ตามลำดับ ดังนี้

(๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่ายี่สิบคน

(๒) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๑๕

(๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็น กรรมการบริหารพรรคในตำแหน่งต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่ โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ความเหมาะสม และการเสียสละให้กับพรรคจำนวนกึ่งหนึ่งของ จำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งที่ประชุมใหญ่ได้กำหนดตาม (๒)

ในกรณีที่จำนวนกึ่งหนึ่งดังกล่าวข้างต้นเป็นจำนวนที่มีเศษ ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่ พิจารณาอนุมัติ

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิก เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่ เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่กำหนด

ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคตาม (๔) พึงคำนึงถึงการให้มีผู้แทนจาก ภาคต่าง ๆ โดยทั่วถึงกัน ผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ก็ได้ แต่ผู้เสนอชื่อกับผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๒๑ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี

ข้อ ๒๒ คณะกรรมการบริหารพรรค หรือกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก และให้ถือว่าสมบูรณ์เมื่อได้ยื่นใบลาออกต่อหัวหน้าพรรค หรือ ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่แทนหัวหน้าพรรค

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) จงใจหรือเจตนาละเลยการขึ้นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สิน

ต่อทางราชการ

(๕) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ของที่ประชุมให้ออก

(๖) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออกให้ถือว่าความเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคสิ้นสุดลงทั้งคณะ

(๗) ตำแหน่ง กรรมการบริหารพรรคว่างลงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด ถือว่าหมดสภาพทั้งคณะ รวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

เมื่อตำแหน่ง กรรมการบริหารพรรคว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสม ทำหน้าที่แทนจนครบวาระของผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง แต่ถ้าตำแหน่งว่างลงนั้นเป็นตำแหน่ง หัวหน้าพรรคตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ตำแหน่ง หัวหน้าพรรคว่างลง

หากเกิดกรณีอื่นอันเป็นเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะหรือครบวาระและนอกเหนือจากที่กำหนดในข้างต้น ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่ง เพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่

ข้อ ๒๓ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับพรรค และมติของที่ประชุมใหญ่พรรค

(๒) ออกกฎ ระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค

(๓) ควบคุมไม่ให้พรรคการเมืองและผู้ซึ่งพรรคการเมืองส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งใช้เงินวงเงินตามที่กฎหมายกำหนด

(๔) จัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง ดังนี้

(ก) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน ให้จัดสรรเป็นจำนวนรวมโดยพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคการเมืองเสนอไว้ในบัญชีรายชื่อ แต่ละบัญชีที่ยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(ข) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขต เลือกตั้งให้จัดสรรให้แก่ผู้รับเลือกตั้งของพรรคเป็นรายบุคคล

(ค) ค่าใช้จ่ายที่จัดสรรตาม (๑) และ (๒) ให้เป็นไปตามมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

(๕) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมการต่าง ๆ ของพรรค คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค คณะกรรมการประสานงาน และคณะอนุกรรมการต่าง ๆ ของพรรค

(๖) อนุมัติและยุบเลิกการจัดตั้งสาขาพรรคและองค์กรเสริมสร้างพรรค

(๗) ยุบเลิกพรรค

(๘) อำนาจการต่าง ๆ และกระทำการหรือสั่งการใด ๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรคเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค

(๙) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงานกิจการด้านต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๑๐) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่าง ๆ ตลอดจนบริหารการเงินและทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค

(๑๑) พิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค

(๑๒) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจการต่าง ๆ ของพรรค และคณะทำงานเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(๑๓) จัดตั้งแผนกต่าง ๆ ของพรรคตามสมควร เพื่อดำเนินการตามนโยบายของพรรคและให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ หรือลูกจ้างประจำพรรค หรือชั่วคราว

(๑๔) แต่งตั้งหรือถอดถอนนายทะเบียนของพรรค ผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค รองโฆษกพรรค ผู้ช่วยเหรัญญิกพรรค ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค หรือตำแหน่งอื่นตามที่เห็นสมควร

(๑๕) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรคปฏิบัติ

(๑๖) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมายและกฎระเบียบของพรรค

ข้อ ๒๔ กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(ก) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(ข) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และเป็นประธานของที่ประชุม ตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าว

(ง) เป็นผู้ลงนามประกาศ กฎ ระเบียบ มติของพรรคและคำสั่งพรรค

(จ) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมืองให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของพรรคได้โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นและให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค

(ฉ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) เลขานุการพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมายและได้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรค หรือรองหัวหน้าพรรค ในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วม คณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วม คณะกรรมการบริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และที่ประชุมใหญ่พรรค

(ง) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค

(๔) รองเลขาธิการพรรคมีหน้าที่ในการควบคุมรายรับ รายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สิน หนี้สิน และงบการเงินของพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๕) เภรัณุกพรรคมีหน้าที่ในการควบคุมรายรับ รายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สิน หนี้สิน และงบการเงินของพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๖) นายทะเบียนสมาชิกพรรคมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการรับสมาชิก และการพ้นจากตำแหน่งของสมาชิก

(๗) โฆษกพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

(ก) แลกเปลี่ยนที่ประชุมของพรรคและแถลงกิจการต่าง ๆ ของพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๘) กรรมการบริหารอื่น ๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

หมวด ๘

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง
เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๒๕ การพิจารณาส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง และแบบสัดส่วนของพรรคการเมือง ให้เป็นความรับผิดชอบร่วมกันของคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง และคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง

ในการพิจารณาส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองพิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองจากรายชื่อตามลำดับ ดังต่อไปนี้

- (๑) รายชื่อผู้ซึ่งที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมืองให้ความเห็นชอบ
- (๒) รายชื่อบุคคลอื่นที่เห็นสมควร

มติคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองที่ให้ส่งผู้ใดเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนให้เป็นที่สุด

หมวด ๕

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๒๖ ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมือง ต้องดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองอย่างน้อยภาคละหนึ่งสาขา

ข้อ ๒๗ ในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองให้ขึ้นอยู่กับพิจารณาของคณะกรรมการบริหารพรรคตามความประสงค์ของสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคน ซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในจังหวัดนั้น ๆ

ข้อ ๒๘ การจัดตั้งสาขาพรรคให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้สมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาพรรครวบรวมสมาชิกของพรรค ซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในจังหวัดนั้น ๆ จำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคน โดยจัดทำทะเบียนสมาชิกไว้

(๒) ให้ผู้แทนสมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาในจังหวัดนั้น ๆ ยื่นแสดงความจำนงเพื่อขอจัดตั้งสาขาพรรคต่อสำนักงานใหญ่พรรค เพื่อให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาอนุมัติโดยจัดส่งบัญชีรายชื่อตาม (๑) ไปด้วย

ข้อ ๒๕ เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้จังหวัดใดจัดตั้งสาขาพรรคได้ ให้มีหนังสือแจ้งต่อตัวแทนของสาขาพรรคนั้น เพื่อดำเนินการประชุมเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคเป็นครั้งแรกภายในหกสิบวัน และเมื่อสาขาพรรคได้ประชุมสมาชิกพรรคเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคเป็นครั้งแรกภายในหกสิบวัน และเมื่อสาขาพรรคได้ประชุมสมาชิกพรรคเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคแล้ว ให้แจ้งสำนักงานใหญ่พรรคทราบ เพื่อให้หัวหน้าพรรคแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ประชุมจัดตั้งสาขาพรรคเพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป การประชุมเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคดังกล่าวต้องมีสมาชิกของพรรค ซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในจังหวัดนั้น ๆ เข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่าห้าสิบคน โดยการลงมติเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคให้ลงคะแนนลับ

ข้อ ๓๐ ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรในจังหวัดนั้น ๆ จำนวนไม่น้อยกว่าแปดคน โดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค
- (๕) เภรัญญิกสาขาพรรค
- (๖) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค
- (๗) โฆษกสาขาพรรค
- (๘) กรรมการอื่น ๆ

ข้อ ๓๑ คณะกรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่เมื่อพ้นตำแหน่งตามวาระแล้ว มีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการได้อีก

ข้อ ๓๒ การเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่และให้ลงคะแนนลับตามลำดับ ดังนี้

(๑) ให้ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคกำหนดจำนวนของคณะกรรมการสาขาพรรค ตามข้อ ๓๐

(๒) เลือกประธานสาขาพรรคเป็นลำดับแรก แล้วเลือกรองประธานหนึ่งคน และกรรมการสาขาพรรคอื่น ๆ อีกจนครบตาม (๑)

(๓) การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการสาขาพรรค จะต้อง มีผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๓๓ ให้สาขาพรรคการเมืองมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) เผยแพร่นโยบายพรรค กิจกรรมของพรรค และจัดหาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม

(๓) จัดให้มีทะเบียนสมาชิกในเขตท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น

(๔) จัดทำบัญชีรายรับ รายจ่าย และงบการเงินของสาขาพรรค เพื่อเสนอ ต่อคณะกรรมการบริหารพรรคภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

(๕) จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกสาขาพรรคและประชาชน โดยทั่วไป

(๖) เสนอแนะข้อขัดข้องและแนวทางแก้ไขที่สาขาพรรคได้ประสบปัญหา ต่อพรรคเพื่อพิจารณา

(๗) เสนอชื่อบุคคลที่จะเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือ สภาท้องถิ่นอื่น ๆ ตามกฎหมายในเขตสาขานั้น ๆ

(๘) จัดทำแผนงาน โครงการและรายงานผลการบริหารงานของสาขาพรรค เสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคในรอบสามเดือนและภายในหกสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๓๔ กรรมการสาขาพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ประธานสาขาพรรค

(ก) เป็นผู้แทนของสาขาพรรคและเป็นผู้รับผิดชอบในกิจกรรมทั้งปวงของ สาขาพรรค

(ข) เป็นประธานของคณะกรรมการสาขาพรรค เรียกประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค และเป็นประธานการประชุม

(ค) เรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรค และเป็นประธานของที่ประชุม ตลอดจนดำเนินการประชุม

(ง) มีสิทธิยับยั้งมติคณะกรรมการสาขาพรรค หรือคณะกรรมการอื่น ๆ ที่คณะกรรมการสาขาพรรคจัดตั้งขึ้น เพื่อขอให้มีการทบทวนมติในกรณีที่มีความจำเป็น แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสามวัน ซึ่งหากพ้นกำหนดดังกล่าว ให้ถือว่ามติของที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ

(จ) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมือง ให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของสาขาพรรคได้ โดยความเห็นชอบของกรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นและให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติของสาขาพรรค

(ฉ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด ในกรณีประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้ผู้มีตำแหน่งรองลงมาลำดับต้นทำหน้าที่แทน

(๒) รองประธานสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่ประธานสาขาพรรคมอบหมาย

(๓) เลขานุการสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ

(ก) ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั่วไปของสาขาพรรค ตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย และให้รับผิดชอบโดยตรงจากประธานสาขาพรรคในกิจการที่ประธานสาขาพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เสนอรายงานต่อที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคและที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคและที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

(ง) กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานสาขาพรรค

(๔) รองเลขานุการสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขานุการสาขาพรรคหรือคณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

(๕) เภรัณยูิกสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุมรายรับ-รายจ่ายบัญชีทรัพย์สิน หนี้สิน และงบการเงินของพรรค ตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคกำหนด

(๖) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรคมีอำนาจรับผิดชอบทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค

(๗) โฆษกสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ

(๘) แลกมตที่ประชุมและกิจการต่าง ๆ ของสาขาพรรค

(๙) ประชาสัมพันธ์งานของสาขาพรรค ตามที่คณะกรรมการสาขาพรรค

มอบหมาย

(๑๐) กรรมการอื่นของสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่ประธานสาขาพรรค หรือคณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

ข้อ ๓๕ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ครบวาระ

(๒) ตำแหน่ง คณะกรรมการบริหารสาขาพรรคว่างลงสองในสามของกรรมการ

ทั้งหมด

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง หรือมีมติให้ยุบสาขาพรรค

เมื่อมีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้ประธานสาขาพรรคหรือรองประธานสาขาพรรคเป็นผู้ทำหน้าที่แทน ในกรณีที่ประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรค เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ ๓๖ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๓๕

(๓) ลาออก

(๔) ต้องคุมขังโดยหมายศาล หรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๕) ขาดจากสมาชิกภาพ

ข้อ ๓๗ ให้ประธานสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคนเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้นเข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถเข้าร่วมประชุมใหญ่ได้ ให้มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรค หรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งมาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้

ข้อ ๓๘ ให้จัดการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อแสดงผลงานในรอบปี และรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรคในสามสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

หมวด ๑๐

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่พรรคการเมือง

ข้อ ๓๙ คณะกรรมการบริหารพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้ เมื่อสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิก ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรคการเมืองจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ หรือไม่น้อยกว่าสองพันคน แล้วแต่จำนวนใดจะน้อยกว่ากัน มีสิทธิเข้าชื่อกันให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญของพรรคการเมือง

ข้อ ๔๐ องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่พรรคการเมืองมี ดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการบริหารพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรคการเมืองทั้งหมด

(๒) ผู้แทนของสาขาพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสาขาพรรคการเมือง

(๓) สมาชิกพรรคที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ข้อ ๔๑ ในการประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิกตามข้อ ๔๐ มาประชุมไม่น้อยกว่าสองร้อยคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๔๒ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุม ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคลำดับต้นไม่มา ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับถัดมาทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน และให้เลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขาธิการพรรคหรือกรรมการบริหารคนใดคนหนึ่ง แล้วแต่กรณี ทำหน้าที่แทน

ข้อ ๔๓ การดำเนินกิจการดังต่อไปนี้ ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมือง

(๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรคการเมือง

(๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรคการเมือง

(๓) การเลือกตั้งหัวหน้าพรรคการเมือง รองหัวหน้าพรรคการเมือง เลขาธิการพรรคการเมือง รองเลขาธิการพรรคการเมือง เภรัณูญิกพรรคการเมือง นายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง โฆษกพรรคการเมือง และกรรมการบริหารอื่นของพรรคการเมือง

(๔) การเลือกตั้งคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง คณะกรรมการนโยบายพรรคการเมือง และคณะกรรมการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยในพรรคการเมือง

(๕) รายงานการดำเนินกิจการของพรรคการเมืองที่ได้รับดำเนินการไปในรอบปีที่ผ่านมา

(๖) แผนการดำเนินการสำหรับปีต่อไป โดยเฉพาะการหารายได้ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในทางการเมือง และการพัฒนาบุคลากรทางการเมือง

(๗) การแต่งตั้งผู้สอบบัญชีและการรับรองงบการเงินประจำปีของพรรคการเมือง

(๘) กิจการที่เสนอโดยคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง ประธานสาขาพรรคการเมืองไม่น้อยกว่าสี่สาขา หรือตัวแทนสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าห้าร้อยคน

(๕) กิจการอื่นตามที่กำหนดในประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

การลงมติเลือกบุคคลตามข้อ ๔๒ (๓) และ (๔) ให้ลงคะแนนลับ

ข้อ ๔๔ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกราว ให้หัวหน้าพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๕ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยสองเดือนต่อครั้งและหัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษก็ได้ ตามความจำเป็น หรือตามคำขอจากกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดร่วมกัน ขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุม เพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๔๖ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีกรรมการบริหารพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุมให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขาธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขาธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๔๗ มติของที่ประชุมกรรมการบริหารพรรค ให้ถือเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๓

การประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๔๘ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมืองอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งก่อนการประชุมใหญ่ประจำปีของพรรคการเมือง และในกรณีที่จะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งทั่วไปหรือเป็นการเลือกตั้งแทนตำแหน่งว่าง คณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ เพื่อให้ความเห็นชอบ

ในการเสนอชื่อบุคคลผู้สมควรได้รับการพิจารณาให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคการเมืองทั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง และแบบสัดส่วนในกลุ่มจังหวัดที่อยู่ในความรับผิดชอบของสาขาพรรคการเมืองนั้น

ข้อ ๔๕ องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง ประกอบด้วย

(๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

(๒) สมาชิกในเขตเลือกตั้งนั้นไม่น้อยกว่าห้าสิบคน

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาร่วมประชุม กรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๕๐ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรคไม่มาประชุม ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุมและให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๕๑ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกครั้ง ให้ประธานสาขาพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา และสถานที่ประชุมและระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๔

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๓ ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยหนึ่งครั้งต่อเดือนและประธานสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำร้องขอของคณะกรรมการสาขาพรรคจำนวนเกินกึ่งหนึ่งรวมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษ จะต้องมีการหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๕๔ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ต้องมีกรรมการสาขาพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุม โดยให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุม หากประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองประธาน

สาขาพรรคทำหน้าที่แทน และให้เลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน

ข้อ ๕๕ มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ให้ถือเสียงข้างมาก

หมวด ๑๑

การบริหารการเงินและทรัพย์สิน

และการจัดทำบัญชีของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๕๖ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารการเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง ตลอดจนจัดให้มีการทำบัญชีให้ถูกต้องตามความเป็นจริง

ในกรณีที่มีการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง ให้ประธานสาขาพรรคการเมืองจัดให้มีการทำบัญชีของสาขาพรรคการเมืองและรับรองความถูกต้อง ตลอดจนจัดส่งบัญชีของสาขาพรรคการเมืองเพื่อแสดงรวมไว้ในบัญชีของพรรคการเมือง

ข้อ ๕๗ บัญชีของพรรคการเมืองและบัญชีของสาขาพรรคการเมือง ประกอบด้วย

- (๑) บัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับ และแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย
- (๒) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค
- (๓) บัญชีแยกประเภท
- (๔) บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

การลงรายการบัญชี ต้องมีเอกสารประกอบการลงบัญชีที่ถูกต้องสมบูรณ์โดยครบถ้วน บัญชีตาม (๑) และ (๒) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน นับแต่รายการนั้นเกิดขึ้น

บัญชีตาม (๓) และ (๔) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน นับแต่วันสิ้นเดือนที่รายการนั้นเกิดขึ้น

หมวด ๑๒

รายได้ของพรรคการเมือง การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม และค่าบำรุงพรรคการเมืองและการบริจาคแก่พรรคการเมือง

ข้อ ๕๘ พรรคอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรรคการเมือง
- (๒) เงินที่ได้รับจากการจำหน่ายสินค้าหรือบริการของพรรค
- (๓) เงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ที่ได้จากการจัดกิจกรรมร่วมหาทุนของพรรค
- (๔) เงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ที่ได้จากการบริจาคแก่พรรคการเมือง
- (๕) เงินอุดหนุนจากกองทุน
- (๖) ดอกผลของเงินและรายได้จากทรัพย์สินของพรรค

ข้อ ๕๙ สมาชิกพรรคการเมืองอาจเสียค่าบำรุงพรรคประจำปี ส่วนอัตราที่จะเก็บเท่าไรและจะเก็บเมื่อใดนั้น ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๖๐ การบริจาคแก่พรรคการเมือง ให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย ประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง และประกาศของนายทะเบียนพรรคการเมือง

หมวด ๑๓

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๖๑ การกล่าวหาสมาชิกของพรรคคนใดว่า ได้กระทำหรือละเว้นกระทำอันควรแก่การลงโทษ ต้องทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรค มีสมาชิกไม่น้อยกว่ายี่สิบคนลงลายมือชื่อ

ข้อ ๖๒ เมื่อได้รับหนังสือตามข้อ ๖๑ แล้ว ให้หัวหน้าพรรคมอบอำนาจให้กรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งหรือหลายคน ทำการสอบสวนข้อกล่าวหา นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูล หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหา นั้นเสียได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่า มีมูล ให้เสนอข้อกล่าวหา นั้น พร้อมทั้งรายงานการสอบสวนต่อหัวหน้าพรรค เพื่อ

- (๑) พิจารณาชี้ขาด หรือ
- (๒) แต่งตั้งกรรมการหรือสมาชิกไม่เกินกว่าห้าคนเป็นกรรมการพิจารณาเสนอ

ความเห็นต่อหัวหน้าพรรคก็ได้

ข้อ ๖๓ ในการพิจารณาข้อกล่าวหา สมาชิกต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนแสดงหลักฐานฝ่ายตนภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๖๔ เมื่อการพิจารณาสิ้นสุดลง หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา
- (๒) ยกข้อกล่าวหา
- (๓) ตำหนิสมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา
- (๔) ภาคทัณฑ์สมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคเห็นว่าควรได้รับการลงโทษ โดยการให้พ้นจากการเป็นสมาชิกพรรค ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาวินิจฉัยสั่งการและมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคถือเป็นอันสิ้นสุดลง

ข้อ ๖๕ การพ้นจากสมาชิกพรรค กรณีเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามข้อ ๖๓ พรรคสอง ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบในเบื้องต้น แล้วดำเนินการต่อไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑ พรรคท้าย

หมวด ๑๔

การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค

ข้อ ๖๖ การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค จะทำได้ก็แต่ต้องด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคและได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่พรรค

ข้อ ๖๗ การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรคต้องดำเนินการ ดังนี้

- (๑) ผู้ตัดสินใจเสนอมาจากคณะกรรมการบริหารพรรค หรือจากสมาชิกพรรคไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน
- (๒) ที่ประชุมใหญ่พรรคออกเสียงลงคะแนนอนุมัติ โดยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกพรรคที่มาประชุม

หมวด ๑๕

การเลิกพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๖๘ พรรคมีความมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้มั่นคงสืบไป ฉะนั้น สมาชิกพรรคจะช่วยกันดำรงรักษาพรรคให้ดำรงอยู่คู่ปวงชนชาวไทยจนสุดความสามารถ เว้นแต่จะถูกยุบเลิกตามกฎหมาย

ข้อ ๖๙ การยุบเลิกพรรคและสาขาพรรค ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๗๐ ในกรณีที่พรรคการเมืองต้องยุบเลิก ให้ทรัพย์สินของพรรคที่เหลือ ภายหลังจากการชำระบัญชีแล้ว ตกเป็นของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคธรรมสังคม

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคธรรมสังคม จำนวน ๘ คน คือ

๑. นายชาญวิทย์ จงใจ	หัวหน้าพรรค
๒. นายกมลรัตน์ ศรีกิจการ	รองหัวหน้าพรรค
๓. นายชัยกิติ อุทาทัย	เลขาธิการพรรค
๔. นางสาวนุชนาถ บุญลาภ	รองเลขาธิการพรรค
๕. นางสาวสายสุนีย์ เกตุลอย	เหรัญญิกพรรค
๖. นายปัญญาพล น้อยเคลือบ	นายทะเบียนสมาชิกพรรค
๗. นายธรรมนุญ สุภาพแท้	โฆษกพรรค
๘. นางสาวรัตนกร สุนทรกิจ	กรรมการบริหารพรรค
- จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

อภิชาติ สุขัคคานนท์

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง